

DIN MINUNILE SFINTEI PARASCHEVA

❖ În septembrie 2003, m-am simțit rău, iar în urma analizelor am descoperit că am cancer uterin destul de avansat, aproape de metastază. Am simțit o enormă rană în suflet, știind că cei doi copii, Ioana și Victor, au nevoie de sprijinul meu. Doream din toată inima să trăiesc nu pentru mine, ci pentru acești copii, dăruți de Dumnezeu.

Aveam 36 de ani și singura salvare era să-mi pun toată credința și toată ființa numai în mâinile lui Dumnezeu și ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Doctorii erau reticenți la șansele de vindecare. Cancerul era avansat.

Într-o străfulgerare de lumină, am realizat că singura speranță pe care o am este la Dumnezeu. Am mers la catedrală, m-am spovedit, m-am împărtășit și m-am rugat Cuvioasei din toată inima să mijlocească pe lângă Dumnezeu pentru a mă lăsa în viață.

Am fost operată la spitalul „Elena Doamna”, după care, a treia noapte, m-am visat la racla Sfintei Parascheva, plângând și spunându-i că o iubesc.

Sfânta Cuvioasă Parascheva,
frescă

În vis, Sfânta mi-a răspuns că voi rămâne cu cei doi copilași.

În ziua următoare, doamna doctor Popovici mi-a spus că operația a decurs bine, dar mai mult nu-mi poate promite nimic, sugerând că acest cancer poate să apară în altă parte. Însă eu nu m-am temut de recidivarea bolii, întrucât îmi pusesem nădejdea în promisiunea Sfintei Parascheva.

Rugați-vă cu inima și cu sufletul plin de iubire!

Liliana Micu, Italia

❖ M-am născut musulman și am urmat cursurile Facultății de Medicină în Iași. Nu știam nimic de creștinism, doar ceva vag despre Iisus și Maria, oricum respectam credința celorlalți, însă nu eram religios deloc.

În sesiunea de vară, eram peste măsură de stresat și îngrijorat că nu reușisem să învăț tonele de cursuri de la microbiologie. Era un profesor spaima studenților, o bibliotecă de om, care pica tot ce mișca. Plin de frică am început să învăț, dar era foarte greu, ca o picătură în ocean. După vreo trei zile de învățat pe rupe pot spune cu mâna pe inimă că nu știam nimic. Bacteriile se împleteau haotic în mintea mea, făceam confuzii grave, ce mai, eram terminat. Într-o dimineață, cu două zile înainte de examen, am văzut câțiva

prieteni de-ai mei români că pleacă. I-am întrebat: „Unde mergeți? La o bere?” Iar ei au zis: „Nu, mergem la Sfânta Parascheva, la moaștele ei și ne rugăm ca să luăm examenul”. „Cine-i asta, vreo profesoară de micro?” am întrebat eu. „Nu măi, e o sfântă. Hai și tu că te ajută, e cea mai bună ființă de pe pământ”.

Am mers mirat și contrariat, am intrat în Catedrală, unde nu a trebuit să mă descalț, am ajuns la un baldachin frumos și m-am rugat în felul meu: „Sfântă Parascheva, ordonează ideile în mintea mea. Vreau să fiu un doctor bun.”

După două zile, a urmat cumplitul examen. Zeci de studenți ieșeau cu ochii în lacrimi de la acest tribunal. M-am dus și eu cu informații insuficiente. Când am ajuns acolo, mintea mea s-a liniștit, îmi aminteam perfect cursul, parcă era subliniat cu auriu, exact ce mă întreba știam foarte bine.

Acum sunt căsătorit cu o româncă, cei doi băieți i-am botezat creștini și cred în ajutorul Sfinților.

Youssuf

❖ Sfânta Parascheva m-a ajutat să mă angajez, după ce am stat acasă un an de zile, m-a ajutat să nasc o fetiță sănătoasă, superbă, m-a scăpat de făcăturile răului.

Simona-Florina, București

(Fragmente din cartea “Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor”)

